ἐργάτες ὁπλισμένοι μὲ λόγχες, ἀστοὶ μὲ τουφέκια.

Ἡ μεγάλη σκάλα τοῦ ἀνακτόρου κατείχετο ἀπὸ τοὺς Ἑλβετοὺς οἱ ὁποῖοι περίμεναν ἀσάλευτοι. Οἱ ἐπιδρομεῖς θέλησαν ν' ἀνέβουν. Τότε ὅλα τὰ ὅπλα τῶν Ἑλβετῶν ἐσκόπευσαν μαζί. Μιὰ ἐκπυροσκρότησις ἀκούστηκε καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὴν πρώτη σειρὰ τοῦ λαοῦ ἔπεσαν νεκροί. Το πλῆθος ἄρχισε νὰ φεύγη. Ἡ ὁμοβροντία ξανακούστηκε. Ἄλλοι νεκροὶ πάλι. Τὰ πλήθη φεύγοντας ξεχύθηκαν στὸ Παρίσι, φωνάζοντας.

— Μᾶς σφάζουν χωρὶς ἐμεῖς νὰ τοὺς χτυπήσουμε. Ἐκδίκησι!

Τὰ προάστεια τοῦ Σαὶν—Μαρσὼ καὶ τοῦ Σαὶν—Ἀντοὰν φτάνουν ἐπὶ τόπου εἰς ἐνίσχυσι τοῦ λαοῦ. Οἱ Ἑλβετοὶ κλείνουν τὶς πόρτες καὶ ξαναγυρίζουν μέσα στὸ ἀνάκτορο. Μὰ οἱ πόρτες παραβιάζονται κι' ὁ λαὸς πλημμυρίζει πάλι. Ἐφορμᾷ κατὰ τῆς σκάλας μὲ τρομερὲς κραυγές.

Ὁ βασιλεύς, πληροφορηθεὶς τὰ γενόμενα, ἔστειλε ἔγγραφο διαταγὴ νὰ πάψη τὸ πῦρ. Μὰ ἡ διαταγὴ αὐτὴ δὲν μετεβιβάσθη στοὺς ἀξιωματικούς. Τὰ πολεμοφόδια τῶν Ἑλβετῶν ἄρχισαν νὰ ἐξαντλοῦνται κι' ἀναγκάστηκαν νὰ ὑποχωρήσουν ἀμυνόμενοι. Ἀνασυγκροτηθέντες μέσα στὸ πρῶτο πάτωμα παρ' ὅλο τὸν ἀριθμὸ τῶν ἐπιδρομέων, ἀντιστάθηκαν ἡρωϊκά. Ἀπὸ ἐκεῖ ὑποχώρησαν κανονικὰ διὰ τοῦ κήπου, ἐνῶ οἱ σφαῖρες τῶν ἐπαναστατῶν τοὺς ἐθέριζαν. Τέλος ἐσχημάτισαν δύο τμήματα. Τὸ ἕνα κατέφυγε στὸ ὑπουργεῖο τῶν Ναυτικῶν καὶ τὸ ἄλλο στὸ ἄγαλμα τοῦ Λουδοβίκου ΧΥ ὅπου ἔπεσαν ὅλοι μαχόμενοι. Καμμιὰ πενηνταριὰ μπόρεσαν νὰ φτάσουν στὰ Ἠλύσια Πεδία, ὅπου τοὺς ἔχρυψαν μερικοὶ ἀστοὶ πατριῶται. Ἄλλοι ἐξῆντα συνελήφθησαν καὶ τοὺς ὡδήγησαν στὸ Δημαρχεῖο ὅπου τοὺς ἔσφαξαν μέχρις ἑνός.

Τὶς γυναῖκες τοῦ ἀνακτόρου τὶς ἐσεβάσθησαν οἱ ἐπαναστάτες. Ἡ κ. Καμπὰν διηγεῖται ὅτι τὴν ἴδια τὴν ἔσωσε ἕνας ἐπαναστάτης μὲ μαχριὰ γενειάδα ὁ ὁποῖος φώναζε:—Χάρη στὶς γυναῖκες! Μὴν ὀτιμάζετε τὸ ἔθνος.

Στὶς ἔντεκα τὸ βράδυ, οἱ κακοποιοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐμφανίζονται παρὰ ὅταν ὁ κίνδυνος παρέρχεται, ἐπλημμύρισαν τ' Ἀνάκτορα. Ὑπηρέτες κρυμμένοι ἀνεκαλύπτοντο καὶ παρ' ὅλες τὶς γονυκλισίες τους ἐστραγγαλίζονταν στὴ στιγμή. Φρικώδεις μέγαιρες ἐγύμνωναν τὰ πτώματα τῶν Ἑλβετῶν καὶ πετοῦσαν ἀπὸ τὰ παράθυρα γυμνὰ πτώματα καὶ ἔπιπλα.

Στὸ θάλαμο τῆς βασιλίσσης ὅλα διηρπάγησαν. Ὁ συμφερτὸς τῶν προαστείων κατέβηκε στὰ ὑπόγεια, ἄνοιγε τὰ βαρέλια κι' ἄρχισε νὰ μεθᾷ.

Νὰ ὅμως καὶ μερικὲς παρήγορες πράξεις δίπλα σ' αὐτοὺς τοὺς βανδαλισμούς. Κανένα κατάστημα δὲν διηρπάγη· ὅσους συνελάμβανον μ' ἀντικείμενα κλοπιμαῖα ἀπάνω τους, τοὺς κρεμοῦσαν ἀμέσως. Πολλοὶ πολῖτες κατέθεσαν στὸ Γραφεῖο τῆς Συνελεύσεως διάφορα πράγματα ἀνήκοντα στοὺς φονευθέντας Ἑλβετούς.

Πόσα εἶταν τὰ θύματα; Ἄλλοι λένε πέντε χιλιάδες κι' ἄλλοι χίλια διακόσια.

Ἡ Συνέλευση σχημάτισε νέα Κυβέρνηση μὲ τὸν τρομερὸ Δαντῶνα, ὑπουργὸ τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ Σαντὲρ ἐξελέγη γενικὸς διοικητὴς τῆς Ἐθνοφρουρᾶς. Κατὰ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως, ὁ Λαὸς τραγουδῶντας κι' ὀρλιάζοντας μπῆκε μέσ' στὴ Συνέλευση μὲ τὸν Μαρᾶ στὰ χέρια θριαμβευτικά, στεφανωμένον μὲ δάφνες.

Μόλις κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἄφησαν τὴ βασιλικὴ οἰκογένεια νὰ βγῆ ἀπὸ τὸ θεωρεῖο της καὶ τὴν ἐγχατέστησαν προσωρινὰ σ' ἕνα μικρὸ διαμέρισμα μὲ τρία δωμάτια. Τοῦ λοιποῦ ἡ βασιλεία θεωρεῖται καταργημένη. Στὰς 13 Αὐγούστου ὁρίζουν καθέδρα τῶν βασιλέων τὸ Τάμπλ, ποὺ πραγματικῶς εἶταν ἡ φυλακή τους γιατὶ ὁ Λουδοβίκος δὲν ἔμελλε νὰ βγῆ ἀπὸ ἐκεῖ πιὰ παρὰ γιὰ νὰ ὁδηγηθῆ στὸ ἐκρίζωμα.

Jean Bernard

✻

ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ

Πέφτουν τὰ φύλλα κίτρινα καὶ τ' ἄνθη μαραμένα,
καὶ σύννεφα στὸν οὐρανὸ σκορπιοῦνται θολωμένα,
Μὰ θάρθῃ ὁ Μάρτης· οὐρανὸς γαλάζιος θὰ προβάλῃ,
πράσινα φύλλα θὲ νὰ βγοῦν κι' ἄνθη δροσάτα πάλι.

***

Τὸ ἴδιο κι' ἡ ἀγάπη μου : καμμιὰ φορὰ θυμώνει,
καὶ ὁ θυμός της τὴν καρδιὰ 'στὰ στήθη μου νεκρώνει.
Μὰ γρήγορα στὰ χείλη της τὸ γέλιο της προβάλλει,
καὶ τότε βρίσκω τὴ ζωὴ καὶ τὴ χαρά μου πάλι.

Ι. Π.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Μοῦ τόπε ἕνας γέροντας, καὶ δὲν ἐβγῆκε ψεύτης,
«ὦς εἶν' τὰ 'μάτια τῆς ψυχῆς ἀλάθευτος καθρέφτης.
Πῶς μ' ἀγαπᾷς μὴ μοῦ τὸ 'πῆς, 'στὰ μάτια σου τὸ εἶδα,
καὶ ἡ καρδιά μου ἀνάσανε ἀπὸ χαρὰ κ' ἐλπίδα.

Ἂς μὴ τὸ 'ποῦν τὰ χείλη σου,ποὺ τρέμουν νὰ τὸ ποῦνε.
μοῦ τό 'πανε τὰ μάτια σου, κι' αὐτὰ δὲν μὲ γελοῦνε.
Γιατ' εἶν' τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, ἀλάθευτος καθρέφτης,
μοῦ τό 'πε ἕνας γέροντας καὶ δὲν ἐβγῆκε ψεύτης.

Ι. Λέων

ΣΤΗΛΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ

Η ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΣΟΥΠΕ

Σήμερα θὰ σᾶς δώσω μερικὰς ὁδηγίας σχετικῶς μὲ τὰ σουπέ, εἰς τὰ ὁποῖα διὰ νὰ συμμετάσχῃ κανείς, πρέπει νὰ γνωρίζῃ μερικὰ στοιχειώδη πράγματα. Τὰ σουπὲ εἶναι τὰ γεύματα τὰ παρατιθέμενα μετὰ τὸ μεσονύκτιον κατὰ τὰς χορεσπερίδας. Τὰ γεύματα αὐτὰ παρουσιάζουν δυσχερείας, διότι προαπαιτοῦν γνῶσιν τοῦ κόσμου.

Εἰς τὰ σουπὲ συνοδεύει κανεὶς πάντοτε ἀπὸ τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ κυρίαν μετὰ τῆς ὁποίας καλὸν εἶναι νὰ ὑπάρχῃ κάποια οἰκειότης, διότι ἡ πρώτη τοῦ σουπὲ ἐπιτυχία συνίσταται εἰς τὴν ἐπικράτησιν εὐθυμίας μεταξὺ τῶν συνδαιτημόνων.

Ὑπάρχουσιν δύο εἴδων σουπέ· ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα κάθηνται καὶ ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ἵστανται ὄρθιοι. Τὰ δεύτερα εἶναι τὰ συνηθέστερα, τοιουτοτρόπως μάλιστα δίδονται καὶ στοὺς ἀνακτορικοὺς ἀκόμη χορούς. Καὶ ὅταν μὲν οἱ συνδαιτημόνες κάθηνται, ὑπάρχει πάντοτε ἡ εὐθιμοτυπία τῶν συνήθων γευμάτων· ἀλλ' ὅταν πρόκειται περὶ ὀρθοστασίας, ὁ κύριος περιποιεῖται τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ κυρίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε νὰ ὁδηγήσῃ μέχρι τῆς τραπέζης. Τὴν πρὸς τὰ ἀριστερὰ κυρίαν προσπαθεῖ νὰ μὴ παρενοχλῇ δι' ἀποτόμων κινήσεων καὶ φροντίζει πάντοτε νὰ ἀφίνῃ χῶρον τόσον ὥστε νὰ μὴ παρακωλύῃ τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τοῦ πρὸς τ' ἀριστερά του εὑρισκομένου ζεύγους.

Εἰς τὰ σουπὲ μόνον κρῦα φαγητὰ σερβίρονται. Κυριαρχεῖ ἡ γκαλαντίνα, ἡ γλῶσσα, τὰ ψητὰ πουλερικὰ καὶ ὅλα τὰ ἐπιδόρπια τῶν συνηθισμένων γευμάτων. Ὦς ποτὸν προτιμᾶται ἡ σαμπάνια.

Στὴν κυρίαν τὴν ὁποίαν περιποιῆσθε στὸ σουπὲ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσφέρετε φροῦτα τὰ ὁποῖα ἐκαθαρίσατε μὲ τὸ χέρι. Χρησιμοποιεῖτε ἀπαραιτήτως γιὰ τὸ καθάρισμα τὸ μαχαῖρι καὶ τὸ πηροῦνι. Ἀπὸ τὰ ὑγιεινότερα καὶ ἀναπόφευκτα περὶ τὸ τέλος τοῦ χοροῦ φαγητὰ εἶναι καὶ ἕνα ποτῆρι καλοῦ ζωμοῦ.

Λ. Μπρμπὰτ

✻

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΠΟ ΤΑ «ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ»

[Τοῦ Μπωντλαὶρ]

Ὕστερα ἀπ' τὰ μεσάνυχτα

Ἐπὶ τέλους ! Μόνος ! Δὲν ἀκούεται πειὰ παρὰ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό, τὸ κουρασμένο κύλισμα κάποιας ἀργοπορημένης ἅμαξας. Θ' ἀπολαύσωμε, ὀλίγες ὧρες, τὴ σιωπή, ἂν ὄχι τὴν ἀνάπαυσι. Ἐπὶ τέλους ἡ τυραννία τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς ἐξαφανίστηκε, καὶ δὲ θἄχω νὰ ὑποφέρω πειὰ παρὰ ἀπὸ μόνο τὸν ἑαυτό μου.

Ἐπὶ τέλους ! Θὰ μπορέσω νὰ ἀναζωογονηθῶ στὸ λουτρὸ τοῦ σκοταδιοῦ ! Πρῶτα ἀπ' ὅλα, μιὰ διπλῆ στροφὴ στὴν κλειδαριά. Μοῦ φαίνεται πὼς ἡ στροφὴ αὐτὴ τοῦ κλειδιοῦ θ' αὐξήσῃ τὴ μοναξιά μου καὶ θὰ κάνῃ πειὸ στερεοὺς τοὺς φραγμούς.ποὺ μὲ χωρίζουν ἀπ' τὸν κόσμο.

Ὦ ! Φρικώδης ζωή ! Φρικώδης πόλις ! Ἂς ἀνακεφαλαιώσουμε τὴ μέρα μας : Εἶδα πολλοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων, καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μὲ ρώτησε ἂν μποροῦσε νὰ πάῃ στὴ Ρωσσία διὰ ξηρᾶς (θᾶπαιρνε, δίχως ἄλλο, τὴ Ρωσσία γιὰ νησί), χαιρέτισα καμμιὰ εἰκοσαριὰ πρόσωπα, ποὺ τὰ δέκα πέντε μοῦ ἦσαν ἄγνωστα, μοίρασα χειραψίες σὲ ἄλλους τόσους, κι' αὐτὸ δίχως νὰ λάβω τὴν πρόνοια ν' ἀγοράσω γάντια, ἔκανα κόρτε σ' ἕνα διευθυντὴ θεάτρου, ποὺ μοῦ εἶπε γιὰ νὰ μὲ ξεφορτωθῇ : «Θὰ κάνετε καλλίτερα νὰ ἀπευθυνθῆτε στὸν Ζ... εἶνε ὁ πειὸ χονδρός, ὁ πειὸ βλάκας κι' ὁ πειὸ διάσημος ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς μου. Ἴσως νὰ μπορέσετε μαζί του νὰ καταλήξετε σὲ κάτι. Πηγαίνετε νὰ τὸν βρῆτε, καὶ ὕστερα βλέπουμε !», Ἐκόμπιασα (γιατί ;) γιὰ πολλὲς βρωμερὲς πράξεις ποὺ δὲν ἔκανα, ἀρνήθηκα, ἀπὸ ἀδυναμία, σ' ἕνα φίλο μιὰ εὔκολη ὑπηρεσία, καὶ ἔδωσα μιὰ συστατικὴ ἐπιστολὴ σ' ἕνα γελοῖο. Οὔφ ! Ἐτελείωσα ! Δυσαρεστημένος ἀπὸ ὅλα, δυσαρεστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου, ἐπιθυμῶ ν' ἀπολυτρωθῶ καὶ νὰ ἀνασάνω λιγάκι στὴ σιωπὴ καὶ στὴ μοναξιὰ τῆς νύχτας. Ψυχὲς ἐκείνων ποὺ τραγούδησα, ἐνισχύσατέ με, ὑποστηρίξατέ με, ἀπομακρύνατε ἀπὸ μένα τὰ ψέμματα καὶ τοὺς μιασματικοὺς ἀτμοὺς τοῦ κόσμου, καὶ Σύ, Κύριε Θεέ μου, εὐδόκησέ μου τὴ χάρι νὰ συνθέσω μερικοὺς ὡραίους στίχους, ποὺ νὰ μοῦ ἀποδείχνουν μέσα που ὅτι δὲν εἶμαι ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων, ὅτι δὲν εἶμαι κατώτερος ἐκείνων ποὺ περιφρονῶ...

Μετάφρ. Ἐλβίρκς

✻

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ ΚΟΡΗΣ

Τὶς μαργαρίταις κἄποτε ρωτᾷ καὶ ξεφυλλίζει
Ὅποιος μὲ φλόγα ἐρωτικὴ καὶ μὲ λαχτάρα νοιώθει
Τὴν πικραμένη του καρδιὰ μέσα στὰ στήθη νὰ χτυπᾷ.
Κι' ἡ κόρη ποὺ τὰ στήθη της φλογίζουν χίλιοι πόθοι
Τὰ φύλλα τοῦ λευκώματος καμμιὰ φορὰ γυρίζει
Γιὰ νὰ τῆς ποῦνε ποιὰ καρδιὰ ἀληθινὰ τὴν ἀγαπᾷ.

Α. Σ. Μάτσις